

Докато противника се организира, четата се подготвя за бой. Хаджи Димитър държи пред нея пламено слово, в което изтъква, че целта им не е да превземат Цариград или Търново, а да умрат за народа и отечеството. Четата отново се разделя по десетки, заема кръгова отбрана и се окопава между дърветата, като натрупва клонци пред окопите. Отбраната е разделена на три сектора, командувани от Хаджи Димитър, Стефан Караджа и Иван Райчев.

Разчитайки на числено превъзходство, събрания башибозук се втурва на няколко безуспешни атаки още преди обед. С групова далечна стрелба от шишанета е повален жандармерийския юзбашия (капитан) Деде Ремзи ага. Това охлажда духа на неприятеля и той поддържа огъня по-отдалеч, като се прикрива в околните гори.

Позатихнал към обед, боя отново се разгаря, когато започват да пристигат поделения на редовната войска начело с бинбашията (майор) Яхия ага от Русе. Броят на нападателите достига 2000 души. Неколкократните атаки, главно от към с. Патреш, завършват без резултат. Неуспешен излиза и опита да настъпят, като изкопаят лагъми (окопи) зад натрупаните кръстци. Снопите са запалени от прибягали четници, нападателите остават на открито и е повален Яхия ага. Те трябва да отстъпят и се прикриват в Хуршидбейовата гора и Добрева могила. Чувствувайки се безсилни, нападателите решават да прибягнат до хитрост. По местни предания от околните села е прибрана вълната и рогозките, за да направят щит пред точния огън на четниците. До вечерта обаче това не се осъществява.

Четата, както и при първото сражение, мъчена от жажда, се задържа до вечерта, без да допусне противника да се приближи. Това тя постига с минимални загуби. Убит е Пано Хаджипенев и още един четник. Тежкораненият Христо Дряновски поглъща отрова, а няколко, между които Караджата, са леко ранени. Според Б. Нейков четата дава 6 убити и 12 ранени, но това ще се загубите с нощния поход. Четниците смятат, че втората битка е една от най-успешните за тях. Сведенията за турските загуби са противоречиви. В един доклад